

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.519 van 13 februari 1997
in de zaak A. 73.148/X-7203.**

In zake : Dirk THIJS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. SCHEERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Pantheonlaan 67

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 6 februari 1997 werd ingediend, namens Dirk THIJS, substituut-procureur des Konings te Brussel, afgevaardigd door de Procureur Generaal bij het Hof van Beroep te Brussel tot het ambt van substituut Procureur Generaal bij hetzelfde Hof van Beroep, door zijn raadsman Johan SCHEERS, advocaat te Brussel om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van :

- "1° de stilzwijgende beslissing van de Minister van Justitie dat de kandidatuur van verzoeker dd. 16 februari 1996 voor de openstaande plaats van substituut-procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 23 januari 1996 niet toelaatbaar is omdat in de vacature geen ééntalige Nederlandstalige kandidaat zou kunnen worden benoemd;
- 2° de stilzwijgende beslissing van de Minister van Justitie de sub 1° bedoelde kandidatuur van verzoeker niet over te maken aan het advies-comité zoals voorzien bij artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 februari 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. LOUF die, loco Advocaat J. SCHEERS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Bij arrest nr. 46.512 van 14 maart 1994 heeft de Raad van State de benoeming van Dirk THIJS tot subsituut-procureur-generaal een eerste maal geschorst.

1.2. Bij arrest nr. 49.508 van 10 oktober 1994 wordt diezelfde benoeming vernietigd.

1.3. Na een nieuwe benoeming van Dirk THIJS bij koninklijk besluit van 11 januari 1995, heeft de Raad van State dit koninklijk besluit eveneens geschorst bij arrest nr. 54.583 van 13 juli 1995.

1.4. Het laatst bestreden koninklijk besluit van 11 januari 1995 wordt opgeheven bij koninklijk besluit van 16 januari 1996.

1.5. Een ambt van substituut-procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel wordt per 1 februari 1996 vacant verklaard bij een bericht verschenen in het Belgisch Staatsblad.

1.6. Verzoeker stelt zich kandidaat voor dit ambt op 16 februari 1996.

1.7. Op 22 april 1996 laat de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie in een schrijven gericht tot de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel weten dat om te voldoen aan het vereiste van een derde wettelijk tweetaligen, opgelegd door artikel 43bis, § 4, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, het te begeven ambt aan een wettelijk tweetalig Nederlandstalig kandidaat moet worden toegewezen, wat verzoeker niet is.

1.8. In zijn antwoord van 24 april 1996 stelt de procureur-generaal dat er 9 wettelijk tweetaligen zijn; dat het quorum van een derde, zijnde 8, dus bereikt is; dat 5 magistraten externe functies uitoefenen en derhalve niet operationeel zijn voor het parket-generaal te Brussel; dat er bijgevolg 20 operationele magistraten overblijven, waarvan 11 Franstalig en 9 Nederlandstalig dienen te zijn; dat er thans 11 Franstaligen en 8 Nederlandstaligen in dienst zijn; dat er dus perfect een Nederlandstalige die niet wettelijk tweetalig is, kan benoemd worden.

1.9. Op 9 juni 1996 vraagt verzoeker aan de Minister van Justitie de benoemingsprocedure voort te zetten en de kandidaturen aan het bevoegde adviescomité

over te leggen. Hij kondigt aan dat indien zijn kandidatuur niet ontvankelijk zou verklaard worden, hij een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou indienen.

1.10. Op 19 september 1996 stuurt verzoeker bij aangetekende brief een aanmaning tot de Minister van Justitie om een beslissing te nemen over de toelaatbaarheid van zijn kandidatuur.

1.11. Op 4 oktober 1996 antwoordt de kabinetschef dat er akte wordt genomen van verzoekers vraag om zijn kandidatuur aan het adviescomité voor te leggen, dat er nog een procedure voor de Raad van State ten gronde hangende is, en dat tevens akte wordt genomen van verzoekers inschrijving voor het taalexamen.

1.12. Verzoeker slaagt niet voor het toelatings-examen waarbij de kennis van de andere landstaal dan die van zijn diploma getoetst wordt dat op 22 november plaats had.

1.13. Op 13 december 1996 verklaart de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, zetelend in kortgeding zich onbevoegd om uitspraak te doen over de vordering van verzoeker tot veroordeling van de Minister van Justitie zijn kandidatuur bij hoogdringendheid aan het adviescomité over te zenden.

1.14. Dezelfde dag, 13 december 1996, vraagt verzoeker aan de Minister van Justitie nogmaals de adviesprocedure aan te vatten.

1.15. Op 6 februari 1997 dient verzoeker het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de in aanhef vermelde akten,

2. Over de excepties van niet-ontvankelijkheid.

Overwegende dat verwerende partij meerdere excepties van niet-ontvankelijkheid en onbevoegdheid aanvoert; dat deze excepties enkel moeten worden onderzocht wanneer de vordering zelf tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ontvankelijk is; dat zulks zoals hierna zal blijken niet het geval is;

3. Over de uiterst dringende noodzakelijkheid.

3.1.1. Overwegende dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien bij artikel 17, § 1, derde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een ongewone en bijzondere procedure is, die het normaal verloop van de rechtspleging ernstig stoort en de rechten van verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang brengt; dat om die reden die procedure slechts kan aangewend worden in die enkele gevallen dat het spoedeisend karakter ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door verzoeker duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens; dat verzoeker moet geloofwaardig maken dat, wordt de vordering onderzocht volgens de gewone schorsingsprocedure, de schorsing zonder meer te laat zou komen omdat het nadeel zich reeds zou voltrokken hebben en niet meer of alleszins heel moeilijk hersteld zou kunnen worden;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker om de uiterst dringende noodzakelijkheid van zijn vordering te verantwoorden verwijst naar twee gegevens, enerzijds het feit dat sommige tweetalige magistraten van het parket-generaal kandidaat zijn voor andere functies, zoals J. DE CODT die een eerste voordracht van het Hof van Cassatie heeft verkregen, waardoor verzoekers kansen op benoeming als eentalig kandidaat aanzienlijk afnemen, anderzijds het feit dat een wetsontwerp is ingediend tot

oprichting van het College van Procureurs-generaal en van het ambt van federaal magistraat, waardoor de vervanging mogelijk wordt van de reeds aangestelde nationale magistraten, komende uit het parket-generaal van Brussel, zodat twee bijkomende plaatsen van substituut-procureur-generaal vacant worden en verzoekers benoemingskansen eveneens dalen omwille van het quorum van een derde wettelijk tweetaligen.

3.1.3. Overwegende dat de ene en de andere door verzoeker bestreden stilzwijgende beslissingen waarvan hij de schorsing vordert, te weten de eerste waaruit volgt dat van het sedert 16 februari 1996 open verklaarde ambt van substituut-procureur-generaal geen ééntalige Nederlandstalige kandidaat in aanmerking komt, de tweede de kandidatuur van verzoeker niet voor te leggen aan het adviescomité, verzoeker reeds geruime tijd bekend zijn, de eerste sedert de brief van 22 april 1996 van de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie aan de procureur-generaal bij het Hof van Beroep van Brussel (1.7.), de andere aansluitende op aanmaning aan de verwerende partij van 19 september 1996 (1.10.) naar de vraag tot voortzetting van de procedure (1.9.), waarop duidelijk, al was het door het verloop van de tijd, niet ingegaan werd;

3.1.4. Overwegende dat verzoeker zich alsdan op 13 december 1996 tot de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg, zetelend in kort geding, heeft gewend (1.13.), die zich onbevoegd verklaarde;

3.1.5. Overwegende dat verzoeker na een nieuwe aanmaning van 13 december 1996 pas op 6 februari 1997 zijn vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingesteld;

3.1.6. Overwegende dat de beide redenen die door verzoeker aangevoerd worden, slechts een onrechtstreeks en onzeker verband hebben met het ingestelde beroep die nu ingeroepen wordt om de zaak van verzoeker te dienen, te weten een mogelijke benoeming van een lid van het parket-generaal van Brussel in het Hof van Cassatie en de bestendinging van twee delegaties, in het vooruitzicht gesteld in een wetsontwerp dat in behandeling is genomen door het parlement;

3.1.7. Overwegende dat deze gegevens (3.1.1.) aantonen dat niet voldaan is aan de hiervoor omschreven voorwaarden (3.1.1.) tot het indienen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien februari 1900 zevenennegentig, door :

de H.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.